

1. UVOD

Šezdesetih godina prošlog vijeka mnogi brodski prevoznici našli su se u problemima, jer je aero prevoz postao dominantan u prekomorskom putničkom saobraćaju, zbog čega je iskorištenost brodskih prevoznih kapaciteta znatno opala. Rješenje je pronađeno u kreiranju nove turističke ponude – krstarenje velikim putničkim brodovima, prije svega sa ciljem turističkog doživljavanja plovidbe, u paketu sa posjetom atraktivnim destinacijama širom svijeta. Za tu namjenu prvo su prilagođeni postojeći putnički brodovi. Kada je postalo jasno da se radi o uspješnom turističkom proizvodu za koji postoji potencijalno veliko tržište, počela je izgradnja novih brodova namjenjenih isključivo za turistička krstarenja. Vremenom, na ovim brodovima dolazi do razvoja *sportske rekreacije* kao i na destinacijama koje obilaze.

Pod pojmom „*Sportska rekreacija*“ podrazumijevamo ponovno stvaranje, obnavljanje, osvježavanje i razonodu (lat. *recreo, recreare* - bukvalno znači ponovo stvoriti, obnoviti). Rekreacija predstavlja spontani izraz čovjekove želje da zadovolji svoju potrebu za aktivnostima, ali na dobrovoljan način i po sopstvenom izboru u svrhu odmora i razonode. Rekreacija predstavlja sponu između razonode, zabave, razbibrige i dokolice. Rekreacija sadrži fizičku i psihičku komponentu. Fizička komponenta se odnosi na njegovanje fizičkih i fizioloških osobina pojedinca, djeluje kao korektiv (u smislu popravljavanja nekih fizičkih nedostataka) što utiče na povećanje radne sposobnosti, produktivnosti i smanjivanje povreda na radu. Psihološki učinak se odnosi na jačanje volje i istrajnosti, odnosno disciplinu u izvođenju dobrovoljno prihvaćenih aktivnosti, sticanje i razvijanje samokontrole i kontrole sopstvenih postupaka.¹ Vježbanje je najčešće grupna aktivnost i zato je bitan i socijalno-psihološki aspekt, odnosno komunikaciona uloga unutar grupe ili između grupa. Definiciju rekreacije izvodili su mnogi autori, a u svim definicijama većina ih je saglasna da je rekreacija dobrovoljno izabrana aktivnost, a nikako nametnuta.

¹ Koković, D. (2000). *Sociologija sporta*, Beograd: Sportska akademija.